

tagelsen af en Afhandling til Erhvervelse af den filosofiske Doktorgrad, skulde gjøre Fakultetet opmærksom paa, at det, da bemeldte Grad gav Ret til at optræde som Lærer ved Universitetet, burde paases, at Fordringerne ikke sættes for lavt.

VI. Akademiske Højtideligheder.

1. Universitetsfesten i Anledning af Drs. Majestæter Kong Christian IX.'s og Dronning Louises Guldbryllup.

Efterat det var blevet bestemt, at Universitetet skulde fejre Drs. Majestæter Kongens og Dronningens Guldbryllup ved en Fest paa Universitetet, rettede Konsistorium Anmodning til Sognepræst Chr. Richardt og Professor, Dr. phil. J. P. E. Harthmann om at forfatte Kantaten og komponere Musiken til Kantaten til denne Fest. Professor Dr. phil. Ludv. F. A. Wimmer paatog sig at skrive Programmet. Varetagelsen af de forskjellige Arrangementer ved Festen blev ledet af Universitetets Rektor, Professor, Dr. med. & phil. Jul. Thomsen og Referendarius consistorii, Professor Deuntzer. Paa Universitetstrappens Sider blev til Festen anbragt Planter langs Trappeopgangens Sider. Universitetets Forsal blev omdannet til Modtagelsesværelse for Kongehuset med dets Gjæster og dekoreret med Tæpper, Bannere og Planter. I Festsalen blev anbragt store Flag, det danske, svenske, norske, russiske, engelske og græske, over Væggen (tilhøjre for Indgangen) fra lange skraatstillede Stænger vajende ud i Rummet, hvorhos de to Felter, hvor der endnu ikke fandtes Malerier, bleve smykkede med Flagdekorationer. Kongestolen blev borttagen for at skaffe større Plads til Kongehuset og dets Gjæster.

Festen blev holdt den 28de Maj 1892 og overværedes af Drs. Majestæter Kongen og Dronningen, Drs. kgl. Højheder Kronprinsen og Kronprinsessen, Prins Valdemar og Prinsesse Marie, Prinsesse Louise, Prinserne Carl og Harald med Følge. Desuden vare nærværende af Kongehusets Gjæster: Kejseren og Kejserinden af Rusland, Kong Georg og Dronning Olga af Grækenland, Storfyrstthronfølgeren af Rusland, Arvestorhertug Vilhelm af Luxemburg, Erkehertug Frederik af Østerrig, Hertug Ernst August og Hertuginde Thyra af Cumberland, Prins Carl af Sverrige og Norge, Storfyrstinde Zenia af Rusland, Prins George og Prinsesse Maud af Storbritanien, Prins Georg af Grækenland, Prins Albert af Glücksborg m. Fl.

Til Festen vare indbudte de fremmede Magters Gesandter, Ministrene, Landstingets og Folkethingets Formænd og Viceformænd, Kjøbenhavns Magistrat og iøvrigt Repræsentanter for Lunds Universitet, Gejstligheden, Hær og Flaade, Ministerierne, Retterne, Kunstakademiet, Landbohøjskolen, Grossersocietetet og forskjellige Institutioner. Universitetets Rektor, Professor, Dr. med. & phil. *Jul. Thomsen* holdt Talen*). Indbydelsesskriftet indeholdt en Afhandling af Professor, Dr. phil. *Ludv. F. A. Wimmer*:

*) Trykt i Berlingske Tidendes Aftennummer Nr. 123 for Lørdag den 28de Maj 1892 under Titel: „Nogle Ord om Land og Folk“.

»Sønderjyllands historiske Runemindesmærker«, 55 S. Folio. Med Gjengivelser af Runemindesmærker. Før og efter Talen afsang Studentersangforeningen nedenstaaende af Sognepræst *Chr. Richardt* forfattede Kantate med Musik, komponeret af Professor, Dr. phil. *J. P. E. Hartmann*. Kantaten blev dirigeret af Professor O. Malling og Solopartierne udførte af kgl. Skuespiller Jerndorff og Kantor Bielefeldt.

Første Afdeling.

De Klokker ringe med Højtidsklang
 over Danevang,
 og Flaget spiler sin Vinge!
 Hvad sjeldent times os Støvet's Kuld,
 at Myrthekransen er bleven Guld,
 hvad aldrig meldtes paa Thinge:
 det spørges idag fra Kongens Slot,
 det times vor kjære Dronning og Drot —
 der er Guldbryllupsfest
 paa Borgen!

Lad drages Dig i Minde,
 vor ejegode Drot,
 de længst henrundne Dage
 paa Sjette Fredrik's Slot:
 den sønneløse Konge
 bar paa en stille Bøn,
 han ønskede i sit Hjerte,
 at Du var hans Søn!

Men, at *Du* skulde vorde
 hans tredje Eftermand,
 og bære Danmarks Krone,
 meer gammel end han,
 det maatte vel tykkes ham
 et Eventyr kun —
 dog blev det en Saga
 paa Virkeligheds Grund!

Og Du, vor ædle Dronning,
 der hilstes som Brud
 i Ottende Christians Dage,
 da Skoven sprang ud —
 hvor Kjerterne lyste,
 og Dansen gik som bedst,
 med Ungdom og med Ynde
 Du smykkede hans Fest.

Men, at *Du* skulde vorde
 en Stam-Moder huld
 til Verdens-Rigers
 mange, højfyrstelige Kuld,
 det maatte vel tykkes ham
 et Eventyr kun —
 dog er det en Saga
 paa Virkeligheds Grund!

Ja, Kong Christian, Danmarks Rige
 blev med Troskabs Ret Din Deel!
 Tvende Krige har Du fristet,
 dyre Skatte har vi mistet —
 men Din Ære, den er heel!
 Frygtløs Rytter-Sablen svang Du!
 Rank i Skandserne Du stod!
 Og til Agt Soldaten tvang Du
 ved Dit ridderlige Mod.

Dog, fordi Du Gudsfrygt kjender,
 har tilvisse Frygt Du kjendt:
 Kongehjertets dybe Sørgen,
 Kongeviljens bange Spørgen,
 om nu Roret ret var vendt?
 Derfor under Lys og Skygge,
 om vor Folkefriheds Pagt
 Kongens Retsind var vor trygge,
 altid faste Skjoldevagt!

Kronens Guld — og Troskabs Guld
 sjældent saaes i samme Skakter!
 Held os — her har gode Magter
 lejret dem i samme Muld,
 — derfor Verden Eder agter!

Kongens Hjem blev Lykkens Hjem,
 under Flaget: Pligt og Ære!
 mild Du gik blandt dine Kjære,
 delte Sol og Regn med dem,
 — derfor var der godt at være!

Men fra Fruerstuens Favn
 Tonebølger lod sig høre —
 dog, o Dronning, var dit Øre
 lydt for meer: for Smaafolks Savn —
 Hjertets Strenge lod sig røre!

Skjønt blev Eders Hjem at see —
 Kjærlighed var Arneflammen!
 Løvrig skygged Moderstammen
 Sønner tre og Døttre tre —
 og saa vel de kunde sammen!

De Sex sig tumled paa Bernstorffs Grund
 lig unge Foler der græsse;
 dér leged de Borgerbørn en Stund
 som andre Prins og Prinsesse;
 dér leged de Saltogbrød og Skjul —
 men Tiden snurrede sit rappe Hjul
 og Morgenens veg,
 og Solen steg,
 Livsmødet fik anden Adresse.

Nu sidder den Ældste i Kongens Raad,
 skal Danemarks Krone bære;
 den Yngste styrer sin lille Baad,
 ham lyster til Sø's at være.
 Den tredie Søn var og Kadet,
 og svang sig i Vantet frisk og let,
 men bytted sin Dolk
 hos Hellas' Folk
 med et Spir — og bar det med Ære.

Og Døttrenes første Rosensrud
 blev plantet ved Themsens Strande;
 den yngste sidder som Fyrstebrud
 ved Traun-Søs stillere Vande.
 Ung Dagmar bytted sit Salt-og-Brød
 med det som Ruslands Czarewna nød —
 men Alle som Een
 holdt varm og reen
 sin Troskab mod Danmarks Strande.

Fredensborg! i høstlig Glans
 end du sanke, end du samle
 om de kongelige Gamle
 Børn og Børnebørn i Krans,
 mange Smaaafolks Leg og Dans —
 under Fredens lyse Stander,
 under Kjærlighedens Banner,
 og det fælles Stammelands!

Lad derude mangan Gang
 Esrom-Søens blanke Vove
 hos de store stille Skove
 stemme op med sagte Klang
 fjernt fra Glans og Magt og Rang
 høje Fyrsters og Fyrstinders
 søde, rene Barne-Minders
 uforglemmelige Sang!

De Klokker ringe med gylden Klang
 over Danevang,
 og Flaget spiler sin Vinge —
 og Folket flokkes i alle Lag,
 og fejrer med Fryd Eders Højtidsdag,
 har kjærlig Hilsen at bringe!
 Og her i vort gamle Vidskabs-Hjem
 vi blandes i Folke-Bruset,
 og træde med *Tak* for Tronen frem,
 ønske med dem
 Gudsfred over Kongehuset!

Anden Afdeling.

Vort Land, som nu i de tusind Aar
 har mangan Vaar
 holdt Guldbryllups-Fest med Solen,
 med Gyldenkransen om Skovens Haar,
 med Guldblink i Brudekjolen —
 end er Du ej for gammel og mat
 til Maj i Hat,
 naar Brudgommen kaster sin Graahjelm brat
 og straalere fra Kongestolen.

Vel har vi kun en liden Fløj
 af vore Fædres Borg,
 og Døren har vi ondt ved at lukke;
 vel har vi dybt i Hjertet
 saa tung en Folkesorg,
 kan høre bag Muren Brødre sukke!

Dog end vi har en Riddersal
 med Billeders Glans,
 et Højenloft af herlige Minder
 og end vi har en Abildgaard
 med Frugter i Krans,
 hvor Modersmaalets Sangkilde rinder!

Gud give Dig vort Danmark
 som hist vor Bøgelund,
 en Vaar, der med Frodighed kommer,
 med Opvæxt af det Bedste
 i Folkehjertets Bund,
 med Løvspring, der bliver til Sommer!

Men Bønnen stiger i samme Stund
 fra Hjertens Grund
 for vort kjære Kongepars Lykke,
 som fæsted hinanden med Haand og Mund
 og fulgtes det lange Stykke!
 Vor Gud, som gav dem en Sommer blid
 og Høst med Frugt og Kjerne,
 han give dem Fred i Alder hvid,
 velsigne deres December-Tid
 med Lys fra Bethlehems Stjerne!

2. Universitetets sædvanlige Fester.

Reformationsfesten højtideligholdtes Torsdagen den 12te November 1891. Talen holdtes af Professor *J. H. Deuntzer*. Indbydelsesskiftet indeholdt en Afhandling af Samme: »Henrik Stampe: Meddelelser om hans Liv og hans Virksomhed«. 132 S. 4to.

— Festen i Anledning af Hans Majestæt Kongens Fødselsdag blev ikke holdt i Aaret 1892, jfr. foran S. 892.

— Under 2den December 1891 approberede Konsistorium, at den til fornævnte Reformationsfest af Professor Deuntzer udarbejdede Afhandling havde overskredet det normerede Arketal.

3. Elers' Kollegiums 200 Aars Jubilæum.

Dagen for Elers' Kollegiums 200 Aars Jubilæum, den 29de November 1891, blev Mandagen den 30te s. M. fejret ved Modtagelse af Lykønskninger daa Kollegiet om Førmiddagen, Festmiddag paa Skydebanen og om Aftenen Symposion paa Borchs Kollegium.

Som Festskrift blev udgivet: »Bidrag til Elers' Kollegiums Historie ved dets 200 Aars Jubilæum den 29de November 1891«, af Kateket ved Helligaandskirken R. R. Vestergaard. Heri indeholdtes tillige Fortegnelser over Kollegiets Eforer fra 1705—1891 og over dets Alumner fra Indflytningen den 18de November 1705—1891.